

**Najvyšší súd
Slovenskej republiky**

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. D. Ľ.**, nar. X., bytom: D., okr. Levice, zast. advokátom JUDr. P. K., so sídlom: Ľ.Š., Levice, proti žalovanému: **S., a. s.**, so sídlom: V. Bratislava, IČO: 31 322 832, zast. Advokátskou kanceláriou R.R. s. r. o., so sídlom: H. N., Bratislava, IČO: X., **o návrhu na obnovu konania**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 13Cb/l/2013-61 zo dňa 2. júla 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 13Cb/l/2013-61 zo dňa 2. júla 2013 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave (ďalej len súd prvého stupňa) napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. Z-2-35Cb/391/1995 a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 158,58 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. Z-2-35Cb/391/1995-451 zo dňa 30. 06. 2008, právoplatným 19. 01. 2010, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/183/2008 zo dňa 25. 11. 2009 zaviazal žalobcu na zaplatenie 2 026 681 Sk ako aj trov konania v sume 232 907 Sk, a to titulom nezaplatenia faktúr za dodanie tovaru.

Žalobca svoj návrh na obnovu konania odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, súd prvého stupňa sa nevysporiadal s tým, podľa akého právneho predpisuje možné, aby si žalovaný uplatnil nárok bez akceptovania technicky zdôvodniteľných strát pohonných hmôt v čerpacej stanici počas jej prevádzkovania od 01. 05. 1992 do 31. 03. 1994, rovnako sa súd prvého stupňa nevysporiadal s potrebou znaleckého dokazovania a neriadil sa príslušnými procesnými ustanoveniami zákona.

Na pojednávaní súdu právny zástupca žalobcu uviedol, že za hlavnú skutočnosť, ktorá vyšla najavo po právoplatnosti rozhodnutia považuje to, že žalovaný uzavrel novú nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bola čerpacia stanica, ktorú predtým prevádzkoval žalobca s tým, že novému nájomcovi, Z. P., boli dané také podmienky, ktoré by splňal aj žalobca. Na predmetnom pojednávaní právny zástupca žalovaného súdu predložil písomné vyjadrenie zo dňa 02. 07. 2013, v ktorom žalovaný namietol, že žalobca neoznačil konkrétne dôkazy na preukázanie dôvodnosti návrhu a že návrh nebol podaný včas.

Súd prvého stupňa prípustnosť obnovy konania posúdil v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3, § 230 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/, § 232 ods. 1, 2 a § 234 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Oboznámením sa s obsahom spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Z-2-35Cb/391/1995 zistil, že v danom prípade dôvody na povolenie obnovy konania dané nie sú, pretože žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti, ani nepredložil žiadne rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré podľa názoru súdu nemohol bez svojej viny navrhnúť alebo vykonať už v pôvodnom konaní a ktoré by mohli pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Uviedol, že námietky týkajúce sa procesného postupu súdu prvého stupňa pre posúdenie povolenia obnovy konania prípustné nie sú.

Vo vzťahu k včasnosti podania návrhu na povolenie obnovy konania súd prvého stupňa s poukázaním na nadobudnutie právoplatnosti prvostupňového rozsudku dňa 19. 01. 2010 a podanie návrhu na obnovu konania dňa 19. 01. 2013, skonštatoval, že tento bol podaný v posledný deň lehoty upravenej v § 230 ods. 1, 2 O. s. p..

O trovách prvostupňového konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu priznal žalovanému.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania poukázal na pojednávanie konané dňa 02. 07. 2013, na ktorom jeho právny zástupca súdu oznámil, že žalobca sa dozvedel o nových skutočnostiach vyplývajúcich z postavenia nového nájomníka čerpacej stanice v osobe pána Z. P., ktorému boli nastavené celkom iné, priaznivejšie podmienky prevádzkovania predmetu nájmu. Tieto skutočnosti žalobca v pôvodnom konaní použiť nemohol, nakoľko o nich nemal vedomosť. Tvrdí, že na tieto okolnosti mal byť vypočutý v konaní o povolenie obnovy konania, avšak na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 02. 07. 2013 nebol predvolaný. Na základe uvedeného má žalobca za to, že súd prvého stupňa v konaní o povolenie obnovy konania pochybil, pretože rozhodol bez výsluchu účastníka konania - jeho osoby ako žalobcu, ktorý by osobne mohol predniesť nové, rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce povolenie obnovy pôvodného konania. Tvrdí, že i keď bol zastúpený právnym zástupcom - advokátom, tento spravidla nedisponuje takými ucelenými informáciami, než akými disponuje žalobca. Z uvedeného dôvodu považuje žalobca výsluch svojej osoby za nezastupiteľný dôkazný prostriedok.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) v medziach, v ktorých sa žalobca domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Medzi práva, ktoré účastníkom konania zaručuje Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis, patrí aj právo účastníka zúčastniť sa pojednávania a uplatňovať na ňom svoj vplyv na priebeh a výsledok konania. Na zabezpečenie tohto práva je potrebné účastníkov, resp. jeho zástupcov predvolať postupom podľa ustanovenia § 115 O. s. p..

Z obsahu spisu je zrejmé, že na prejednanie návrhu žalobcu nariadil súd prvého stupňa pojednávanie na deň 07. 05. 2013, na ktoré predvolal žalobcu aj žalovaného (doručenky pripojené k č. 1. 41 spisu). Dňa 03. 05. 2013 bolo prvostupňovému súdu doručené písomné podanie JUDr. P. K., advokáta so sídlom: L.Š., Levice, zo dňa 02. 05. 2013, s oznámením o prevzatí právneho zastúpenia žalobcu a žiadosťou o odročenie pojednávania nariadeného na deň 07. 05. 2013, a to z dôvodu kolízie s termínom pojednávania vo veci, v ktorej sa o termíne dozvedel skôr, ako aj z dôvodu nesúhlasu žalobcu s prípadnou substitúciou (č. 1. 42). V prílohe svojho podania súdu doručil plnomocenstvo udelené žalobcom menovanému

advokátovi dňa 02. 05. 2013 znejúce na všetky úkony, vrátane prijímania doručovaných písomností (č. 1. 43). V nadväznosti na uvedené súd prvého stupňa termín pojednávania nariadený na deň 07. 05. 2013 odročil na deň 28. 05. 2013, o ktorej skutočnosti upovedomil právneho zástupcu žalobcu a žalovaného (doručenky pripojené k č. 1. 44). Dňa 27. 05. 2013 bola súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu z rovnakého dátumu o odročenie pojednávania z dôvodu jeho práceneschopnosti neumožňujúcej pohyb jeho osoby, spolu s fotokópiou potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti (č. 1. 49 - 50). Súd prvého stupňa pojednávanie konané dňa 28. 05. 2013 z dôvodu neprítomnosti účastníkov odročil na deň 02. 07. 2013 s tým, že na nový termín pojednávania písomne predvolal právnych zástupcov žalobcu a žalovaného (keďže medzičasom aj žalovaný doručil súdu plnomocenstvo udelené advokátskej kancelárii R.R. s. r. o. na zastupovanie jeho osoby v konaní; č. 1. 45 - 46 spisu). Podľa údajov na doručenkách pripojených k č. 1. 52 spisu, právni zástupcovia obidvoch účastníkov predvolanie prevzali v dňoch 04. 06. 2013 (právny zástupca žalovaného) a 05. 06. 2013 (právny zástupca žalobcu) s tým, že na predmetnom pojednávaní, na ktorom bolo uznesenie napadnuté odvolaním vyhlásené, boli obidvaja prítomní (právny zástupca žalobcu osobne a právny zástupca žalovaného prostredníctvom svojej koncipientky).

Podľa § 49 ods. 1 O. s. p., ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku sa doručuje iba zástupcovi.

S poukazom na vyššie uvedené bol postup súdu prvého stupňa, ktorý predvolanie na pojednávanie konané dňa 02. 07. 2013 (a v podstate na všetky pojednávania od okamihu, kedy bolo súdu oznámené zastupovanie žalobcu JUDr. P. K.) doručil len právnemu zástupcovi žalobcu, bol v súlade s citovaným ust. § 49 ods. 1 veta prvá O. s. p.. Vyplyvajú z obsahu plnomocenstva udeleného žalobcom svojmu zástupcovi, toto sa vzťahovalo na celé konanie. Právny zástupca žalobcu je teda splnomocnený aj na prijímanie zásielok (ktorá skutočnosť vyplýva aj zo znenia samotného plnomocenstva zo dňa 02. 05. 2013 na č. 1. 43). Pre posudzovanie správnosti postupu prvostupňového súdu nebolo rozhodujúce, či právny zástupca o termíne pojednávania žalobcu informoval, resp. ak ho aj neinformoval, či tak urobil zo subjektívnych alebo objektívnych dôvodov. Naopak, v danom prípade by pochybením súdu prvého stupňa bolo, ak by predvolanie na pojednávanie doručil len žalobcovi bez jeho doručenia aj právnemu zástupcovi a vo veci by bol konal aj rozhodol. Je potrebné uviesť, že súd nepochybil, keď nevykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, pretože takýto návrh neobsahuje žalobcov návrh na obnovu konania.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, preto by mal právo na náhradu trov konania. Keďže mu však trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave, 30. decembra 2014

JUDr. Gabriela Mederová, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.